

Třetí štětcová

Zavřela dveře
na petlice
zapálila svíci
z pokoje linula-se
vůně čpivá, těkavá
co voní jak purpura,
až na ten divný ocas.

Venku podzim
rozpadu poločas
nesměl jsem vydat ani hlásku
potichu jak myška
krotký a tiše obdivující
velbouk
udělal jsem chybu velikánskou
do místnosti jsem nakouk
a viděl jsem tam svoji
ŽENSKOU.

Uvítán jsem byl
jako vždycky
jak z pera Austen Jane
až na ten tuhej refrén
prej jsem pitomej
nepoznám novodobou
Ljubov Popovou
co dělat jsem měl
ležel jsem jí u nohou.

Tu autoportrét
pleť jak žloutek
rypák jest kosočtverec
chválím- a to lžu
nic to se mnou nedělá
čistokrevnej umělec
vždyť
pořád mnou zmítá
třetí štětcová.